

*„Zarówno gdy chodzi o **ubiór**, jak również o **czystość czy porządek w pomieszczeniu**, czy o cokolwiek innego, to **wszystko jest wyrazem mojej osobowości**, posiada osobiste znamię.”* (J. Kentenich - wykład wygłoszony w Rzymie 1965)

Osobowość to zespół stałych cech człowieka utrzymujących się w trakcie całego życia. Znając charakter danej osoby, możemy dość trafnie przewidzieć jej zachowanie w danej sytuacji.

Ekstrawertycy mają tendencje do bycia asertywnym, towarzyskim i otwartym na interakcje z innymi ludźmi. Ludzie neurotyczni mają skłonność do doświadczania negatywnych emocji, takich jak lęk, smutek i złość. Ludzie sumienni to osoby z bardzo dobrym poziomem organizacji, odpowiedzialności i samodyscypliny, ze skłonnościami do dokładności i konsekwencji. Ludzie ugodowi mają wysoki poziom empatii i współczucia, mają dobre skłonności do akceptacji i wybaczenia innym ludziom. Ludzi o charakterze otwartym na doświadczenia, czyli z większym poziomem zainteresowania sztuką, kulturą i nauką, charakteryzują się innowacyjnością i kreatywnością.

Na osobowość wpływa również żywotność lub popęd danej osoby - tak zwany temperament, który określa witalność, biegunowość, siłę lub słabość woli danej osoby. Typ melancholijny jest ciężki a typ sangwiczny jest lekki, typ choleryczny jest silny a typ flegmatyczny słaby.

Ojciec Kentenich w swoich wypowiedziach często nawiązuje do tradycyjnej klasyfikacji typów w formie popularnych wytycznych orientacyjnych służących samopoznaniu. W praktyce Ruchu Szensztackiego, zwłaszcza w wychowaniu młodzieży, temperamento w dalszym ciągu odgrywają ważną rolę jako czynniki wspomagające rozwój osobowości.

Pedagogika Szensztacka prowadzi do odrzucenia założonych 'masek' a odkrycia prawdziwej tożsamości, prawdziwego 'ja' przez odkrycie konkretnego ideału osobistego. Poszukując ideału osobistego, duchowość Szensztacka zaprasza na przygodę z samym sobą, zachęca do tego, aby skoncentrować się na swoim wnętrzu, którego centrum zmagania się jest sam Bóg a celem jest ukształtowanie siebie samego na prawdziwego chrześcijanina - człowieka o silnej, prawej osobowości, całkowicie otwartego na orędzie Ewangelii, człowieka wewnętrznym wolnym, który przez samowychowanie,

poznanie swojego charakteru i temperamentu odkrywa cel swojego życia i indywidualną 'mapę' do osiągnięcia tego celu czyli celu jaki nadał mu sam Pan Bóg - Stwórca.

Pytania:

- Czy ja uczę się szczerze poznawać samą siebie?
- Jaki jest mój ideał osobisty?
- Czy znam ...
 - * moją oryginalność,
 - * moją tożsamość,
 - * moją osobowość
 - * mój temperament
 - * moje szczególne cechy jako kobiety
 - * moje zdolności
 - * moje mocne i słabe strony ?
- Co mnie inspiruje, co interesuje?
- Które momenty mojego życia najbardziej mnie fascynowały?
- W których momentach doznałam cierpienia, bólu i rozczarowania?
- W których momentach czułam się szczęśliwa i bezpieczna?

Odpowiadając na te pytania zwróćmy też uwagę, że w człowieku istnieją dwa popędy, czyli dwie namiętności: pragnienie, by kochać i być kochanym czyli oddanie i pragnienie, aby czegoś wielkiego dokonać i mieć uznanie czyli ambicja (duma).

Która z tych namiętności jest u mnie silniejsza?

- * Czy jestem aktywna, waleczna, dominująca, organizacyjna, szukająca pochwały, sukcesu?
- * Czy jestem oddana, pielęgnuję kontakty osobowe, pomagam, poświęcam się dla innych, wpadam w niebezpieczeństwo narzucania się innym, jestem zaborcza?
- Jak spędzam wolny czas?
- Czy mam wolność wyboru?
- Co robię i co myślę, gdy jestem zupełnie sama?
- Jakie są moje marzenia, pragnienia?
- Jakie są moje dążenia, plany?

Aby poznać swoje wewnętrzne oblicze pedagogika szensztacka przypomina nam, że potrzebujemy lustra do ujrzenia samej siebie. Tym lustrem są nasi bliscy.

- Jacy ludzie mnie pociągają?
- Kogo darzę szacunkiem?
- Która święta czy święty najbardziej mnie fascynuje?
- Która osoba w Piśmie świętym przemawia do mnie najbardziej?
- Które orędzie Pana Jezusa przemawia najmocniej do mojego serca?

Gdy spoglądam na życie Matki Bożej...

- Która scena z Jej życia najbardziej mnie zachwyca?
 - * Maryja mówiąca „tak” w scenie Zwiastowania?
 - * Maryja udającą się do Elżbiety w scenie Nawiedzenia?
 - * Maryja zakłopotana na weselu w Kanie Galilejskiej?
 - * Maryja stojąca pod Krzyżem?
 - * Maryja wierząca w zwycięską Miłość Jezusa?
- Co myślą moi przyjaciele o mnie, moi koledzy w pracy o mnie?
- Czy mam odwagę spytać się ich, by powiedzieli mi moje słabe strony charakteru, tak jak oni to widzą?

W symbolach możemy również doszukać się naszych pragnień i mocnych stron.

- Jaki symbol przemawia do mnie i dlaczego? (*potęga gór, szum fal, siła wiatru, ciepło ogniska ... tabernakulum, kielich, płomień świecy... ?*)
- Jakie wartości stawiam na pierwszym miejscu?
- Co mogę uczynić, by świat stał się nieco lepszy?
- Jaka jest moja ulubiona pieśń, modlitwa, akt strzelisty, tekst z Pisma Świętego?
- Gdzie spotykam problemy tego świata?
- Co jest moim głównym powołaniem?

"Nie pozwólmy na to, by rezygnować ze swojej indywidualności, która podarowała nam natura, z własnych cech naszej istoty i naszego postępowania. Nie możemy dopasowywać się do wszystkiego, nie wolno nam stawać się odbitką jakiegoś wzorca. Nie wolno nam stać się kopią, lecz każdy z nas musi być oryginałem". (J. Kentenich, 1912)

Dlatego kochane kobiety, czy chodzi o ubiór, czy o czystość, czy o porządek w pomieszczeniu - to starajmy się najpierw o uporządkowanie własnego wnętrza i dążmy do wysokich ideałów, poprzez znalezienie ideału osobistego.

Życzymy owocnej przygody z samą sobą.